

Llei general de sanitat, del 20 de març de 1989 (Text refós per LesLleis.com)

Índex

[Mostra/Amaga]

- [Exposició de motius](#)

Exposició de motius

En els països europeus s'observa una forta dinàmica de canvi que afecta tots els àmbits socials i es tradueix en la necessitat de comptar amb una nova estratègia legislativa en l'àmbit de la salut i dels sistemes sanitaris.

El programa europeu de l'Organització Mundial de la Salut "Salut per a tothom, l'any 2000", formulat a partir de l'any 1980, implicava en el desenvolupament d'aquesta estratègia un seguit d'objectius, entre els quals és important l'adequació dels textos legislatius i reglamentaris als principis de la salut per a tothom.

Les darreres tendències de la legislació sanitària europea es concreten en un conjunt de temes comuns per a un gran nombre de països, entre els quals destaquen la formulació dels drets dels pacients, les noves regulacions de les professions sanitàries, els nous enfocaments dels mecanismes de finançament i de planificació, la redefinició del paper de les diferents administracions, etc.

L'adaptació política i institucional a la nova realitat històrica europea, obliga a la promulgació d'un instrument legislatiu que sigui el mitjà de suport adequat per al desenvolupament d'una política de salut coherent amb els principis sanitaris recollits en la majoria dels Estats d'Europa.

En l'àmbit de la salut pública i del medi ambient, la legislació amb que comptava el Principat ha quedat desfasada, malgrat que fos en el moment de la seva aprovació força innovadora -[Reglament de Sanitat de 1936](#)- i a més afectada recentment per un conjunt de disposicions que denoten l'interès i la necessitat de posar al dia la normativa sobre aquestes matèries de tanta transcendència en qualsevol país.

Així en el decurs dels anys 1983 a 1985 s'aproven les lleis sobre les [malalties infeccioses-contagioses de declaració obligatòria](#); [els aliments i els productes alimentaris refrigerats, congelats i ultracongelats](#); [els residus sòlids](#); [protecció del consumidor](#), [polícia i protecció de les aigües](#) i la relativa a [contaminació atmosfèrica i els sorolls](#).

L'objectiu de la Llei General de Sanitat en aquest àmbit és el d'aglutinar els aspectes més estrictament sanitaris de les matèries que han estat objecte de regulació recentment, tot establint un marc comú, però a la vegada mantenint l'especificitat de cada una de les lleis ja dictades.

Quant a la vessant assistencial, la qüestió s'entronca inevitablement amb les prestacions sanitàries de la seguretat social i amb l'organisme gestor fins ara de les mateixes -la Caixa Andorrana de Seguretat Social-. Evidentment l'aprofundiment del procés de reforma de l'administració institucional de la sanitat iniciat l'any 1986 incideix en aquesta qüestió. El primer pas s'ha donat amb la creació del Servei Andorrà d'Atenció Sanitària; servei que en la pròpia [Llei de creació](#) es defineix com una entitat parapública, dotada de personalitat jurídica, amb autonomia financera, i que ha assumit la gestió i l'administració de tots els recursos públics dedicats a l'atenció sanitària.

Un segon nivell d'incidència es produeix amb la present Llei General de Sanitat, a través del Sistema de Salut Andorrà que es configura com un sistema sanitari mixt en el si del qual s'integren el conjunt d'estructures i de serveis relacionats amb la higiene, la salut pública i l'assistència sanitària tant la individual com la col·lectiva. El caràcter mixt del sistema suposa la integració en aquest del Servei Andorrà d'Atenció Sanitària i a la vegada permet vincular els serveis directament dependents del Govern, els tutelats per aquest i els de caràcter privat. D'aquesta manera es garanteix en tot moment l'exercici lliure dels professionals sanitaris i parasanitaris, així com les estructures i serveis que es vulguin dotar dins d'una societat regida pel sistema de lliure mercat.

La Llei General de Sanitat s'estructura a partir de tres punts essencials: el reconeixement del dret a la salut, l'estructuració del sistema de salut i la distribució de competències entre les administracions públiques andorranes. El tractament donat a aquests temes bàsics permetrà homologar la política sanitària d'Andorra amb la d'aquells països amb sistemes sanitaris moderns, independentment de la modalitat (pública, privada o mixta) adoptada en cada cas.

D'altra banda, l'enfocament general donat a la Llei General de Sanitat té en compte tant la tradició del país en aquesta matèria com l'existència d'un important sector privat, poc regulat des de l'Administració pública.

En aquest sentit, hom ha cercat solucions tècniques adequades al caràcter mixt del sistema sanitari andorrà, amb la intenció de garantir en tot moment la coordinació òptima entre les institucions i els sectors professionals que actuen, directament o indirecta, en l'àrea de la salut

pública i de l'assistència sanitària.

El desenvolupament de la present Llei General de Sanitat haurà d'evitar, en la mesura que sigui possible, alguns inconvenients observats en altres països: lentitud dels procediments d'elaboració reglamentària, complexitat excessiva, manca de coordinació i d'acord amb els professionals afectats, etc.

Per tant, l'aplicació dels principis continguts en aquesta Llei s'haurà de fer amb prudència i gradualment, per així poder consolidar un nou sistema sanitari coherent, harmònic, modern i eficaç.

Registreu-vos a LesLleis.com per
accedir al contingut complet d'aquesta pàgina.

Registre gratuït

Subscripció

Ja Estic Registrat